

'به مناسبت اول ماه می ۲۰۲۱، روز همبسته گی کارگران جهان'.

احمد ضیا سپهر صدیقی:

اول می، روز اتحاد و همبسته گی کارگران به همه ی کارگران جهان مبارک باد! رسانه های متعلق به دنیای کار اطلاع میدهند که، بار دیگر در روز اول می ۲۰۲۱، پرچم‌های دادخواهی کارگران در اغلب نقاط جهان به اهتزاز درمی‌آیند و کارگران ضرورت تغییر شوه تولید سرمایه داری را که مدت هاست دوران آن به سر آمده یادآوری می‌کنند.

به رغم آنکه پاندمی مرگبار کووید برای دومین سال موانعی جدی را بر سر راه حضور گسترده ی کارگران در گرد همایی ها، تظاهرات و راه‌پیمایی ها به وجود آورده است با آنهم در این روز کارگران و مزدبگیران در اشکال و شیوه‌های گوناگون، اراده واحد خود را برای براندازی شیوه تولید "سرمایه داری واپسین قرن بیست و یکم" و استقرار یک نظام عادلانه جهانی به نمایش می‌گذارند.

در این روز، در صف کار و انسانیت، نژاد، مذهب، ملیت، قوم، سمت، زبان، بیرق و تفاوت جنسیتی به کنار نهاده می شوند. رنگ پوست و موی، خارجی بودن و بومی بودن، مرد یا زن بودن، هیچکدام نه تحقیر و نه برتری محسوب نمی شوند. صف انسانیت و دادخواهی همراه با پرچم های گلگون و مشته های گره خورده و با شعار "مستحکم باد اتحاد و همبسته گی کارگران و مزدبگیران جهان" بار دیگر به حرکت می افتد و طنین آواز دادخواهی به فضا می پیچد.

امسال اول ماه می در شرایطی فرا رسیده است که دنیا سرمایه‌داری با بحران‌های عمیق اقتصادی-سیاسی و اجتماعی رو بروست و نظام جهانی سرمایه داری نه تنها نتوانسته به شرایط پیش از بحران عمیقی ساختاری که سال ۲۰۰۷ آغاز شد بازگردد، بلکه وارد بحران های عمیق‌تر شده است.

ناتوانی، ورشکسته گی و ماهیت ضد انسانی "سیاست های نئولیبرالی و شیوه تولید " سرمایه داری واپسین"، بیشتر وقتی نمایان شد که از اثر وایروس کرونا و بیماری های ناشی از آن میلیونها انسان بی دفاع و تهی دست بکام مرگ فرو رفتند، گور های دسته جمعی و کوره های انسان سوزی گسترش یافتند، صد ها میلیون تن کار و مزد خود را از دست دادند، میلیونها جای کار مسدود گردید و از اثر اعمال محدودیت های قرنطینه در تمام کشور های سرمایه داری آزادیهای مردم محدود ساخته شدند.

جدا از تلفات جانی، بیشترین زیان، مادی و بیکاری از این ویروس برای کارگران و خانواده های آنان بوده است. در طول ۹ ماه نخست سال ۲۰۲۰ در دوران کرونا به طور متوسط، معادل ۳۳۲ میلیون شغل تمام وقت در جهان از بین رفت و هنوز این روند ادامه دارد.

پاندمی کرونا بار دیگر مقدم بودن سود و سرمایه بر سلامت و بهداشت انسانها، را در نظام سرمایه داری جهانی آشکار ساخت، مردم می بینند که چگونه در شهر ها، روستا ها و بیمارستانها، انبار کشته شده گان کرونایی، بهداشت، درمان، دارو و واکسین یکسره ابزار سود ورزی و انباشت سرمایه شده است، و چگونه

صاحبان قدرت و ثروت، مالکان صنایع بزرگ به ویژه صنایع دارو سازی و متمرکز آن، سود های کلان را تصاحب میکنند.

امسال در شرایطی از اول ماه می تجلیل بعمل میآید که نظام جهانی سرمایه داری به رهبری امریکا بر زنده گی مردمان جهان حکم فرما است. بر خلاف تبلیغات فریبنده نیولیبرالیستها نه تنها از عدالت اجتماعی و اقتصادی، کاهش فقر، ایجاد اشتغال، آموزش، رفاه اجتماعی و بهشد زنده گی کارگران و تهی دستان خبری نیست بلکه هر روز شگاف ها بین فقر و ثروت عمیق تر شده میروند. به گزارش روزنامه «القدس العربی» چاپ لندن " تنها طی یک هفته ثروت « ایلان ماسک» میلیاردی آمریکایی و «برنارد آرنو» میلیاردی فرانسوی با جهش حدود ۱۳ میلیارد دلاری از مرز ۱۸۰ میلیارد دلار فراتر رفت. سودهای بسیاری که " ایلان ماسک " طی هفته گذشته به دست آورده است به تنهایی برای نجات چند کشور از فقر، گرسنگی و بیماری و تأمین واکسن برای میلیون ها فقیر کافی است". (۱)

اکنون در جهان ۲ هزار و ۳۶۵ نفر میلیاردی وجود دارند که آنها بیشتر ثروت های جهان را در اختیار دارند. گزارش سازمان «آکسفام» نشان می دهد که "۲۶ ثروتمند جهان به اندازه ۳ میلیارد و ۸۰۰ میلیون نفر ثروت دارند". یعنی این ۲۶ نفر در مجموع، بیش از نیمی از ساکنان زمین ثروت دارند. از آغاز شیوع کرونا تا کنون، این میلیاردی ها توانسته اند به میزان ۵۴ درصد ثروت خود را افزایش دهند.

اما، گزارشات جهانی کار نشان میدهند که در دو دهه ی نخست سده ۲۱، رشد و تغییر قابل ملاحظه در ترکیب طبقاتی کارگران در سراسر جهان بوجود آمده است، نیروی کار جهانی از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۹ بیست و پنج درصد رشد داشته است. در دو دهه اول قرن بیست و یکم نیروی شامل کار از ۲/۶ میلیارد به ۳/۳ میلیارد نفر رسیده. افزایش شمار زنان کارگر از ۴۰ درصد از نیروی کار شاغل در سال ۲۰۰۰ به تقریباً نیمی (۴۹ درصد) در سال ۲۰۱۹ بوده است. برخلاف ایده ی " جهان پسا صنعتی"، نیروی کار تولیدی از ۳۹۳ میلیون در سال ۲۰۰۰ به ۴۶۰ میلیون نفر در سال ۲۰۱۹ رسیده، در حالیکه نیروی کار صنعتی (تولید، ساخت و ساز و معدن) از ۵۳۶ میلیون به ۷۵۵ میلیون در این مدت رشد داشته است(۲).

کارگران افغانستان در شرایطی از روز اول ماه می تجلیل بعمل می آورند که هنوز کشور تحت اشغال و زیر سلطه قدرت های بزرگ جهان سرمایه و نیروهای قهرایی قرون وسطایی قرار دارد، حملات خشونت آفرین و تروریستی، فضای تیره بی امنیتی و بی مسئولیتی دولتواره فاسد افغانستان، دروازه های امید را به روی خلقهای ما بسته اند و هیچ فرصتی را برای برپاداشتن جشن های واقعی باقی نگذاشته اند و مزید به آن «جهان آزاد سرمایه؛" با زیر پا گذاشتن تعهدات خود نسبت به افغانستان و با اعلام رسمی خروج نیرو های امریکا- ناتو و آغاز برنامه به قدرت رسانیدن بنیادگرایان اسلامیت بر سرنوشت مردمان مظلوم افغانستان بار دیگر چهره ی دوزخی خود را نشان داده اند.

امسال کارگران در وضعیتی از اول ماه می تجلیل به عمل می آورند که کشور بیش از چهار دهه در بی ثباتی سیاسی، بی امنیتی و در جنگ به سر میبرد. این جنگ فرساینده که از سوی نیروهای ضد مردم افغانستان به یاری نظامهای ارتجاعی بیرونی، کشور های همسایه به ویژه دولت پاکستان و مداخله های نظامی ناتو - امریکا تداوم یافته است، پایه های مادی کشور را تخریب، ارزشهای والای انسانی را زایل و جامعه افغانی را به انحطاط کشانیده است، با استفاده از این وضعیت حاکمان کشور زیر شعار های فریبنده " تامین صلح و

استقرار جمهوریت" یا " دولت اسلامی ناب " به کشتار مردمان فقیر و غارت دارایی های مردم و ثروت های ملی ادامه میدهند.

کارگران زحمتکش و شرافتمند کشور؛ نباید فریب " صلح خواهی و جمهوری خواهی ؛ " یا "اسلام خواهی " حاکمان و سیاست بازان مزدور را خورد، بدون رفع انحصار قدرت سیاسی از دست حاکمان کنونی کشور (داخلی و خارجی)، بدون ایجاد یک ساختار سیاسی ملی و مستقل که طیف گسترده ای از نماینده های واقعی همه اقشار و طبقات اجتماعی و گروه های سیاسی وطنپرست و مترقی در آن حضور مؤثر داشته باشند، یک صلح پایدار در کشور به وجود نخواهد آمد. افزون بر آن، معضله های بیکاری گسترده، فقر کشنده، بی سرپناهی، وضعیت ناگوار و زشت بهداشتی، بی سواد، عقب مانده گی اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی، خشونت علیه زن، بحران مهاجرت، اعتیاد و وابسته گی به مواد مخدر حل نشده باقی خواهد ماند.

کارگران و مزدبگیران کشور؛ اتحادیه های صنفی؛ سازمانها و نهاد های ممثل کارگری و مدافع حقوق زحمتکشان؛ در روز اول می ۲۰۲۱، بار دیگر عزم و اراده خویشتن را برای مبارزه پیگیر در جهت تحقق مطالبات عادلانه ذیل تبارز بدهید:

سهم گیری فعال اتحادیه های کارگری در پروسه طرح، تعدیل و تصویب قوانین، مقررات و اصولنامه ها در ارتباط به حقوق کارگران و کارمندان.

تعیین حداقل مزد براساس هزینه متوسط یک خانواده و افزایش آن به تناسب تورم و بارآوری اجتماعی (مولدیت) کار،

ممنوعیت کار کودکان و نوجوانان کمتر از ۱۶ سال در مطابقت با کنوانسیون بین المللی حداقل سن کار،" جون ۱۹۷۳"؛

ممنوعیت انواع تبعیض (نژادی، جنسی، قومی، ملی، مذهبی و سمتی) در پروسه استخدام و جابجاسازی کارگران و کارمندان مسلکی در موسسات کارگری؛

پرداخت مزد مساوی زنان و مردان در برابر کار مشابه؛

تضمین تعطیلات سالانه ورخصتی های عمومی با معاش برای کارگران، کارمندان و کارکنان؛

تامین بیمه صحتی رایگان برای کارگران و فامیل های شان در مؤسسات دولتی و خصوصی؛

مبارزه بمنظور تامین مسکن مناسب برای کارگران و کارمندان مؤسسات دولتی و خصوصی؛

تامین شرایط ایمنی کار و تخنیک بی خطر در تمام مؤسسات دولتی و خصوصی.

" فرخنده باد روز اول می،"

منابع:

(۱) گزارش تحریریه ی، روزنامه «القدس العربی» چاپ لندن

(۲) - سایت سیاسی خبری (چپ)، سازمان راه کارگر.